

RECULL DE PREMSA

04/03/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

27

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/03/15	L'ALCALDE D'IGUALADA ADMET QUE LA CIUTAT NO TÉ POUM, PERÒ DIU QUE HA SALVAT EL REC / REGIO 7	6	1
04/03/15	MAMÀ, QUIERO SER ARTISTA / DIARI DE TARRAGONA	7	1
04/03/15	JUNYENT AFIRMA QUE SI ÉS REELEGIT ALCALDE RENUNCIARÀ A LA GESTIÓ DE L'ÀREA D'ESPORTS / REGIO 7	8	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/03/15	TELFÓNICA SE ALÍA CON LA COREANA KT PARA LIDERAR EL INTERNET DE LAS COSAS / CINCO DIAS	10	1
04/03/15	JUNT AMB L'ESCRITOR JOSEP M. ESPINÀS I EL METGE JOAN RODÉS. NEUS CATALÀ REBRÀ LA MEDALLA D'OR DE LA GENERALITAT / DIARI DE TARRAGONA	11	1
04/03/15	JOHN B. FAIRCHILD (1927-2015) PRECURSOR DEL PERIODISMO DE LA MODA / ABC (EDICION CATALUÑA)	12	1
04/03/15	UN JUEGO NO RECOMENDADO PARA MENORES DE 18 AÑOS / EL PAIS (ED. NACIONAL)	13	1
04/03/15	TVE DESTITUYE A SU 'NÚMERO DOS' / EL PAIS (ED. NACIONAL)	14	1
04/03/15	EL FOTÒGRAF PEP ESCODA RETRATA EL PATRIMONI DEL BAIX CAMP / DIARI DE TARRAGONA	15	1
04/03/15	LA GENERALITAT DÓNA LA MEDALLA D'OR A ESPINÀS, CATALÀ I RODÉS / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	16	1
04/03/15	TVE 'REPROGRAMA' SU DIRECCIÓN / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	17	1
04/03/15	156 MILLONES DE CHINOS VEN EN UN VÍDEO UNA VERDAD QUE INCOMODA A PEKÍN / EL PAIS (ED. NACIONAL)	18	1
04/03/15	RECKITT BENCKISER Y DON PISO LIDERAN LA PUBLICIDAD EN TELEVISIÓN Y DIARIOS / EXPANSION (CATALUÑA)	19	2
04/03/15	'MOVISTAR TV' OFRECERÁ SUS CONTENIDOS EN 'WINDOWS PHONE' DESDE EL VERANO / EL ECONOMISTA	21	1
04/03/15	EL SUPREM MULTA TELEMADRID PER VINCULAR DOS VEÏNS DE SALT A LA JIHAD / ARA	22	1
03/03/15	CASUALITATS QUE FAN HISTÒRIA per Santi Coll / SETMANARI DE L'ALT EMPORDA	23	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/03/15	TELEMADRID INDEMNITZARÀ A DOS LÍDERS MUSULMANS / EL PUNT AVUI	24	1
04/03/15	DESTITUÏT IGNACIO GÓMEZ ACEBO, EL NÚMERO DOS DE TVE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	25	1
04/03/15	LES CORTS EXPOSICIÓ DE FOTOS URBANES A CAN DEU / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	26	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

L'alcalde d'Igualada admet que la ciutat no té POUM, però diu que ha salvat el Rec

► Marc Castells fa un balanç dels seus quatre anys de mandat davant la mirada crítica dels periodistes de la ciutat

ENRIC BADIA | MANRESA

■ Marc Castells se sent cofoi d'haver aturat el pla urbanístic d'Igualada que l'anterior govern socialista havia deixat a un pas de la seva aprovació. No pel simple fet de no executar-lo, sinó perquè d'aquesta manera «hem salvat el Rec», el vell barri de la indústria adobera d'Igualada. Castells va fer aquestes afirmacions en el decurs del balanç de gestió dels seus quatre anys de govern al davant de l'Ajuntament, que va oferir dilluns al vespre, al Museu de la Pell de la capital de l'Anoia, convidat pel grup anoienc de la Demarcació del Col·legi de Periodistes de la Catalunya Central.

Després d'una exposició de la seva obra de govern, els periodistes van interpel·lar l'alcalde, i algunes de les preguntes es van centrar en el Rec, el POUM i les seves respostes als industrials blanquers.

Castells es va mostrar molt crític amb la proposta de POUM que hi havia sobre la taula quan va arribar a l'Ajuntament. «Em venia la gent del barri, els propietaris, plorant al meu despatx pel que plantejava la proposta anterior», va explicar. I va afegir que la ferida oberta a la ciutat amb el POUM «era molt gran».

Va assegurar, també, que aque-

lla proposta «eliminava el barri del Rec» i que no plantejava solucions per als industrials blanquers. Ans al contrari: «se'ls donava una coça al cul», va afirmar.

Aquell POUM no es va aprovar i Igualada ha de continuar funcionant amb una vella i desfasada planificació, però Castells va explicar que des de l'inici «sabíem que si aturàvem el procés, no en podríem iniciar un de nou fins després de tres anys». Aquesta serà, per tant, una feina per al proper govern, per al proper mandat.

Després de recordar que aturant el POUM es van llençar 400.000 euros a la paperera, un fet del qual responsabilitza l'anterior govern que capitanejava el socialista Jordi Aymamí, Castells va exposar la seva estratègia per al barri. Treure'n la indústria adobera cap a un futur polígon mancomunat entre Igualada, Òdena i Jorba, específic per a aquest sector, en una operació «que sigui una garantia» per als empresaris del sector de la pell. Marc Castells confia cegament en la potencialitat d'aquest sector, i en la implicació de l'empresari i la universitat per fer-lo més gran, per atorgar especificitat a la població d'Igualada, aquesta capitalitat de la pell del sud d'Europa que reclama tot sovint.

Marc Castells en un moment de la seva intervenció

És clar que la implantació industrial a Igualada no ha anat com ell mateix va prometre fa quatre anys, quan era candidat.

D'aquelles empreses que va dir que s'instal·larien a la ciutat, no n'ha arribat cap, un fet que va atribuir a la manca de sol·dispo-

nible, a la crisi econòmica i a les peticions a voltes exagerades que fan algunes empreses per implantar-se en determinades zones (va assegurar que va haver de dir que no a una empresa que volia introduir el treball per sota del salari mínim, encara que creava 300 llocs de treball. «Això no és Bangla Desh», va dir).

Abans de parlar de la indústria Castells va elaborar el seu discurs centrant-lo bàsicament en assumptes relacionats amb la hisenda municipal, la promoció econòmica i les polítiques socials. «Aquests quatre anys han estat marcats per la situació econòmico-financera de l'Ajuntament. Quan vàrem entrar al govern tots els indicadors estaven malament, l'escenari era dantesc, però afortunadament tot està millorant. Hem hagut de fer una feina d'endrecar», va dir l'alcalde.

Lacte va estar moderat per la periodista igualadina Violeta Gumà, i l'alcalde va ser interpel·lat per periodistes d'Anoiadiari.cat, Agència Catalana de Notícies-Anoia, Infoanoia.cat, l'Enllaç dels Anoiencs, La Veu de l'Anoia, Regió7, Canal Taronja-Anoia i Ràdio Igualada. A l'acte hi va assistir el president de la Demarcació del Col·legi de Periodistes de la Catalunya Central, Gonçal Mazcuñán.

«L'atur del 2011 i el del 2014 és pràcticament igual, però entremig l'hem tingut més alt»

E.B. | IGUALADA

■ Les xifres de l'atur del 2014 pràcticament són les mateixes que les del 2011, al voltant de 3.400 persones no tenen feina. Els periodistes ho van recordar a l'alcalde, que va admetre el fracàs a mitges. «És cert, l'atur del 2011 i el del 2014 pràcticament és el mateix, però és que entremig l'hem tingut molt més elevat». Tot i que les seves paraules preelectorals a favor de reduir l'atur i crear nova indústria no s'han aconseguit, Castells manté que la línia actual de recuperació econòmica és positiva i està convençut que els bons inputs que li arriben de fires com ara la darrera Bstim (els industrials i tallers igualadins s'oferien a les grans marques per produir les seves peces) s'han de traduir en més ocupació en millors possibilitats per als veïns de la seva ciutat.

«El ciutadà d'Igualada sabrà quin és el patrimoni del que ha estat el seu alcalde»

E.B. | IGUALADA

■ No li agrada, assegura, exposar públicament quin és el seu sou i quin és el seu patrimoni, però ho farà. «El ciutadà d'Igualada sabrà quin és el patrimoni de l'alcalde, seré el primer alcalde d'exposar-ho públicament. Ho faré abans d'un mes», va afirmar l'alcalde Castells. Considera que l'Ajuntament ha de fer un esforç per tal de mostrar-se amb la màxima transparència al ciutadà i va parlar de la feina que està fent l'actual equip de govern a través de la nova oficina d'atenció al ciutadà i del portal web de l'Ajuntament per aconseguir bones qualificacions entre ciutats similars de Catalunya. Castells va dir que els igualadins sabran que té «mig cotxe de fa 12 anys, mig pis, mitja hipoteca, i algun estalvi». Tot i que no li agrada, creu que la societat l'hi requereix.

«Sóc l'alcalde més industrialista de tot Catalunya per a una ciutat que ha de ser ambiciosa»

E.B. | IGUALADA

■ No descobrim res si diem que el president de la corporació igualadina deu ser un dels alcaldes més entusiastes del país. Ho és quan defensa abrindament que aquesta ciutat que ell governa ara ha de recuperar el seu esperit industrial, i que ho ha de fer a partir dels vells sectors, com la pell i el tèxtil. En la seva intervenció davant dels periodistes va insistir en la seva idea de donar prioritat a l'empresa: «indústria, indústria, indústria», perquè creu que la ciutat dels serveis només es podrà construir si ella mateixa és sostenible, i manté que per aconseguir-ho el que cal és potenciar la indústria. Ell mateix va afirmar que «sóc l'alcalde més industrialista de tot Catalunya», i va reclamar l'ambició més gran dels ciutadans per fer créixer la ciutat.

«No s'ampliarà la zona blava mentre jo sigui alcalde i crearem més places blanques»

E.B. | IGUALADA

■ La revisió de la zona blava i la creació de zones blanques (gratuïtes) van ser una obsessió en la campanya electoral. Castells sent que ha fet la feina en aquest sentit, perquè al final del mandat haurà creat el nombre de places programades. I haurà aconseguit la doble finalitat que tenia: reestructurar la zona blava i crear a prop de la zona comercial aparcament gratuït per no treure clients d'aquest entorn. A més a més, en aquest període ha hagut de buscar una sortida al pàrquing de l'hospital, que amb el plantejament inicial hauria quedat infrautilitzat. Les hores gratuïtes per assistir a consultes i per a les persones ingressades han donat més mobilitat. L'alcalde va anunciar que «no s'ampliarà la zona mentre jo sigui alcalde i crearem més zones blanques».

«A l'Espai pels somnis haurem d'esperar a veure quina decisió pren el jutjat»

E.B. | IGUALADA

■ Igualada té pendent de resoldre l'ocupació del Casal de l'Església, en el que ha esdevingut, temporalment, l'Espai pels somnis. Marc Castells no ho ha pogut resoldre. Va explicar als periodistes que ho va intentar, però va admetre que ni les negociacions que va voler establir entre l'Església, propietària de l'edifici, i els joves que protagonitzaven l'ocupació no va reeixir. Tampoc no va aconseguir el seu objectiu plantejant una solució alternativa com era l'adequació de la casa de cal Badia, perquè els joves de l'Espai pels somnis no es van integrar en el procés per crear aquest casal de joves. Castells es va mostrar fins a cert punt comprensiu amb les inquietuds, no amb ocupar béns particulars, i va afirmar que «caldrà esperar el que digui el jutge».

Carlos Izquierdo
Historiador y periodista

(Viaje al centro de TGN)

Mamá, quiero ser artista

La barcelonesa Cristina Puig analiza las luces y sombras de una profesión apasionante pero sometida a intensas presiones, durante su conferencia dentro del ciclo 'Experiència de Periodista'

Deseaba ser cantante, o actriz, en definitiva, dedicarse al mundo de la farándula. Su primera opción en la Selectividad fue Traducción e Interpretación, pero la vida va de todas esas otras cosas, de segundas opciones quizás. La barcelonesa Cristina Puig acabó en Periodismo y ya lleva veinte años en el mundillo, «porque sólo sé hacer preguntas», reconoce. «Es un trabajo complicado, apasionante, poco reconocido y mal remunerado», define. «Un periodista lo es a todas horas. Vivimos inmersos en una esquizofrenia informativa que algún día nos pasará factura. Por eso estamos todos como una cabra. Pero esa es la magia de nuestro trabajo. Somos adictos a él. Es un estilo de vida y te tiene que gustar mucho».

Cristina Puig es la segunda invitada del ciclo *Experiència de Periodista*, organizado por el Colegio de Periodistas de Tarragona, en colaboración con Repsol y el Ayuntamiento. Aconseja a los futuros periodistas «pisar la calle, moverse mucho y no apalancarse nunca». Su carrera ha transitado entre la radio y la televisión. Tras pasearse por distintas cadenas conquistó su sueño de trabajar en *Catalunya Ràdio*, tan efímero que apenas duró un mes. Una llamada de Albert Om, al que había conocido durante una entrevista en la *Cope*, provocó un nuevo cambio. Se trataba de poner en marcha *Raci*. «No nos conocía nadie. Un día, con la unidad móvil en un semáforo, un hombre se nos paró diciéndonos que ya era hora, que hacía un buen rato que nos esperaba. Tenía el coche estropeado y nos había confun-

Cristina Puig explicó sus experiencias periodísticas en la Antiga Audiència de Tarragona. FOTO: LLUÍS MILIÁN

dido con la aseguradora». Más tarde, también con Albert Om, se fue a las tardes de *TV-3* para hacer *El Club*. Cinco años líderes de audiencia, «eran otros tiempos y otros presupuestos». *Televisión Española* apostó por ella para presentar el programa *59 segons*. Después vino el *Gent de paraula* y el *Debat de la*, del que fue despedida tras las Navidades, «por motivos disciplinarios». Al respecto, Cristina se manifiesta clara: «Todos los gobiernos piensan que un medio público les pertenece, pero hay unos que lo disimulan mejor que otros. Con el PP, el programa se hacía en los despachos y eso me incomodaba. Me quejé y aquí estoy, sin trabajo,

pero con la conciencia tranquila. Si nuestro trabajo no se puede hacer con libertad no merece la pena hacerlo».

Acaba de ser madre, «mi mejor faena. Hasta ahora mi prioridad era el trabajo. Ahora es la vida». Bromea con su situación, «¿puedo venir a la conferencia de la próxima semana? Ahora ten-

La periodista critica las interferencias políticas que se producen en el mundo de la prensa

go más tiempo libre», y anima a los jóvenes estudiantes a no morderse la lengua y a mantener siempre un espíritu crítico, «nosotros tenemos el privilegio de estar con personas a las que el resto de la gente no podrá conocer nunca. Es por eso que nuestra obligación es preguntarles lo que la gente normal les preguntaría, sin censuras de ningún tipo». Se acaba la tertulia en la Antiga Audiència. Desde el maletero de un coche, una pareja ofrece un plato de comida a personas con hambre en el Parc Saavedra. Los que publicitan el final de la crisis no deben haber pasado por aquí. En la radio suena lo nuevo de Macaco, *Hijos de un mismo Dios*.

Junyent afirma que si és reelegit alcalde renunciarà a la gestió de l'àrea d'Esports

Assegura que els membres del govern no haurien de portar més d'una regidoria i anuncia que es podran fer camps de futbol amb gespa artificial

REDACCIÓ | MANRESA

■ L'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, també és el responsable de la gestió de l'àrea esportiva de l'Ajuntament. En el cas que sigui reelegit a les eleccions municipals del pròxim 24 de maig, renunciarà a aquesta àrea. L'anunci el va fer durant el balanç de la ciutat en un acte organitzat per la Demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes.

Segons va dir Junyent, la intenció «és no repetir com a regidor d'Esports» perquè s'hauria d'evitar que els membres del govern portessin més d'una regidoria.

Va afirmar, així mateix, que el fet d'assumir l'alcaldia i Esports no ha fet que aquesta àrea hagi perdut pes. En aquesta línia va afirmar que s'havia trobat finançament per acabar i posar en marxa l'Ateneu de les Bases de Manresa, i va opinar que una de les millors inversions que s'han fet els últims anys a la ciutat és el pavelló del complex del Vell Congost.

Va avançar, igualment, que en el futur es pensa posar gespa artificial en dos camps de futbol de la ciutat. No seran a l'esmentada a

ARXIU/MARTA PICH

Junyent a la presentació pública de la seva candidatura, el mes passat

zona del Congost, sinó en barris de Manresa on les entitats esportives tinguin més activitat.

Les últimes municipals del 2011 les va guanyar la llista de CiU encapçalada per Junyent, que va obtenir 11 regidors, a dos de la majoria absoluta. Des de llavors governa en minoria. Poc després de prendre possessió del càrrec va anunciar que ell personalment gestionaria l'àrea d'Esports, que no té una regidoria pròpia.

Al balanç de ciutat que va fer Ju-

nyent (vegeu **Regió7** del 27 de febrer), també va augurar que el conflicte de la Sala Ciutat serà llarg, i va fer especial èmfasi en la millora de la situació econòmica de l'Ajuntament de Manresa. Tanmateix va admetre que els ajustos pressupostaris han fet que s'hagi desatès alguns treballs, per exemple el manteniment de carrers.

A mitjan febrer Junyent va presentar públicament la seva candidatura acompanyant del President Artur Mas.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Telefónica se alía con la coreana KT para liderar el internet de las cosas

El grupo asiático es uno de los gigantes mundiales en el 4G

Telefónica se ha aliado con la teleco coreana KT en el área del internet de las cosas, un negocio clave. La empresa asiática es un líder global del 4G. Ambas desarrollarán el ecosistema además de impulsar los estándares.

SANTIAGO MILLÁN Barcelona

Telefónica sigue moviéndose con velocidad en los nuevos negocios tecnológicos. Con ese objetivo, la operadora ha establecido una alianza con la surcoreana KT Corporation (antigua Korea Telecom) en el segmento del internet de las cosas.

Chang-Gyu Hwang, consejero delegado de KT, explicó que ambas compañías van a trabajar de forma conjunta en el desarrollo de estos negocios. Así, en su conferencia en el Mobile World Congress (MWC) de Barcelona, el directivo explicó que Telefónica y KT impulsarán la creación de los nuevos ecosistemas vinculados a esta actividad, así como en el establecimiento de los estándares. Ambas telecos ya trabajan dentro del programa de la GSMA Visión 2020 de vida conectada, que ultima un proyecto piloto.

Entre los trabajos que están desarrollando las operadoras en el internet de las cosas figuran la agregación de datos dentro de los dispositivos, la sincronización de las redes, la escalabilidad de las aplicaciones o la gestión del tráfico

de datos. Además, están trabajando en el desarrollo de baterías de muy larga duración para los sensores encargados de la conectividad plena de los objetos.

KT es una de las operadoras más desarrolladas tecnológicamente de todo el mundo. Según explicó Hwang, la compañía ha alcanzado ya una cobertura del 100% de la población de Corea del Sur con sus redes de 4G, con un ratio de penetración entre los clientes de los servicios de LTE del 63%. Además, es uno de los líderes globales en la implantación de las redes de fibra óptica hasta el hogar.

La operadora, además, está acelerando en su avance hacia el 5G, una tecnología fundamental para el internet de las cosas. El ejecutivo, en una presentación bautizada como *Carretera hacia el 5G*, aseguró que con esta nueva tecnología se alcanzarán velocidades de conexión de 1 Gbps. "Los coches conducirán solos, habrá millones de dispositivos conectados y se ofrecerán hologramas en 3D", señaló Hwang, quien también destacó que se impulsarán actividades como los contenidos audiovisuales, el comercio electrónico o la banca.

Telefónica no quiso hacer comentarios sobre el acuerdo. El internet de las cosas se ha convertido en una de las áreas estratégicas de la compañía española, que busca nuevas vías de crecimiento en sus ingresos. De hecho, la operadora ha volcado buena parte de su actividad de I+D en esta área.

En octubre, la compañía anunció el lanzamiento de sus primeras ofertas co-

El reloj-telefono para niños presentado por Telefónica ayer en Barcelona.

Ofensiva en los asistentes de voz

Telefónica plantea ofrecer un servicio de asistente de voz a sus clientes de telefonía móvil. En este sentido, la operadora está trabajando con la compañía vasca Sherpa. Fuentes de Telefónica señalan que la teleco planea distribuir la aplicación de Sherpa a través de sus canales comerciales. La operadora, que ampliará su cartera de servicios, competirá con servicios similares diseñados por grupos como Apple (Siri), Microsoft

(Cortana) y Google. En esta línea, Telefónica anunció ayer un acuerdo con Microsoft para integrar Cortana en Movistar TV Go, el servicio de televisión online de la teleco. Así, los usuarios de Movistar TV Go podrán buscar contenidos audiovisuales dentro de este servicio pidiéndolo únicamente con la voz, en los dispositivos equipados con Windows Phone.

Además, la operadora va a comercializar un reloj-telefono

para niños creado por la compañía Filip Technologies. El dispositivo, bautizado como FILIP, permite conectar a padres e hijos con solo pulsar un botón. El equipo incorpora teléfono y localizador, lo que facilita el contacto, y comunicarse con facilidad en caso de una emergencia. Telefónica no precisó el precio. En EE UU, AT&T vende el dispositivo por 149 dólares más una cuota mensual de 10 dólares.

merciales en el internet de las cosas. Telefónica ha diseñado los productos Thinking Things (son módulos apilables, tipo Lego, que cuentan con una batería y conexión móvil), que facilitan al cliente la gestión en remoto de las temperaturas, la luz y las condiciones de humedad en hogares, oficinas u otros recintos.

De igual forma, hace pocos días, Telefónica participó en una ronda de financiación de 100 millones de euros de la empresa francesa Sigfox, especializada en tecnologías vinculadas al internet de las cosas. En el proceso también participaron grupos como Air Liquide, Eutelsat, Suez, NTT DoCoMo y SK Telecom.

La operadora está impulsando la tecnología 5G

Sigfox ha desarrollado una solución que se basa en una infraestructura de antenas, absolutamente independientes de las redes de telecomunicaciones.

En esta línea, Telefónica anunció en este MWC una serie de iniciativas para acelerar el paso de cara a la implantación del 5G. Entre estos movimientos figura el desarrollo de la tecnología LTE-Advanced, con la que ha alcanzado velocidades de conexión de 375 Mbps en bajada y 50 Mbps en subida; la implantación del Carrier Aggregation, para mejorar la capacidad de las redes; o las soluciones Full-Duplex, que ayudan a mejorar la eficiencia del espectro y reducir las interferencias.

Neus Català, nascuda als Guiamets (Priorat) farà cent anys el proper 7 d'octubre. FOTO: LLUÍS MILIÀN/DT

RECONeixEMENTS ■ JUNT AMB L'ESCRITOR JOSEP M. ESPINÀS I EL METGE JOAN RODÉS

Neus Català rebrà la Medalla d'Or de la Generalitat

L'activista antifeixista serà homenatjada per la seva lluita per la justícia social i per haver servat la memòria dels deportats pel nazisme

ACN

El Govern de la Generalitat ha decidit atorgar a Neus Català, Josep Maria Espinàs i Joan Rodés la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya. Honora així l'activista antifeixista Neus Català per la seva vida i sobretot per la seva lluita per la justícia social i per les llibertats democràtiques, la memòria dels deportats als camps d'extermini nazi i la defensa dels drets humans.

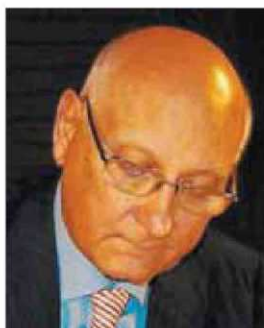
Amb la distinció, el màxim guardó honorífic de l'Executiu català, es reconeix un referent de la lluita contra els totalitarismes i de la recuperació de la memòria dels deportats als camps d'extermini.

Neus Català, nascuda als Guiamets (Priorat) el 1915 és filla de camperols, tot i que només va dedicar-se a la vida del camp fins que va començar la Guerra Civil, que va impulsar les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya dels Guiamets. Poc després es va establir a Barcelona, on va estudiar infermeria i va acabar treballant a Premià de Dalt.

La derrota republicana la va obligar a exiliar-se a França, però l'esclat de la II Guerra Mundial i la caiguda de França la van dur a implicar-se a la resistència francesa. Per la seva feina al ma-

L'escriptor i periodista Josep M. Espinàs. FOTO: ACN

L'hepatòleg Joan Rodés. FOTO: ACN

quis va ser detinguda pels nazis i traslladada a un camp de concentració de Txecoslovàquia, on va romandre fins al maig del 1945.

Acabada la II Guerra Mundial, Català va combinar la lluita antifranquista amb la defensa de la memòria dels deportats catalans i espanyols a tots els camps d'extermini. La seva trajectòria li ha meregut diversos reconeixements tant a França com a Catalunya.

Josep Maria Espinàs també rebrà la Medalla d'Or, per la seva trajectòria en el camp de la literatura, el periodisme i la cançó. És un dels referents de les lletres catalanes i una personalitat que des de l'època franquista ha contribuït en l'extensió de la cultura catalana a sectors amplis de la societat. Nascut a Barcelona el 1927, és llicenciat en Dret però s'ha fet un nom com a autor d'una extensa obra narrativa, amb un clar domini de l'element realista i testimonial. Espinàs va ser un dels fundadors del grup Els Setze Jutges, que va iniciar el moviment de la Nova Cançó als anys 60. A més, és autor de l'himne oficial del Barça i fou un dels fundadors de l'editorial La Campana.

El Govern també reconeix amb la Medalla d'Or el metge Joan Rodés, pels més de 40 anys dedicats al món de la medicina i per la seva aportació valuosa en l'estudi i la investigació de les malalties del fetge. Rodés, nascut a Barcelona el 1938, es va llicenciar el 1963 i es va especialitzar en medicina interna i aparell digestiu. El 1967 va crear la unitat d'Hepatologia de l'Hospital Clínic de Barcelona, centre del qual va ser cap del Servei d'Hepatologia i director general. Les seves principals línies d'investigació s'han centrat en l'alcohol i les malalties hepàtiques, l'hepatitis crònica per virus de l'hepatitis B i C, el càncer de fetge, les complicacions derivades de la cirrosi hepàtica i la colèstasi crònica.

El portaveu del Govern, Francesc Homs, explicà que les medalles es lliuraran dilluns en un acte al Palau de la Generalitat presidit per Artur Mas.

John B. Fairchild (1927-2015)

Precursor del periodismo de la moda

► Fue el hombre más influyente, odiado y temido de su mundo

John B. Fairchild, escribió el primer capítulo del periodismo de moda actual, convirtiendo una de las publicaciones de su familia, «Women's Wear Daily», en el diario más poderoso y provocador del sector. Durante 30 años a cargo de Fairchild Publications Inc, la empresa que fundó su abuelo, editó también revistas de varios temas, fundando la influyente «W».

Todo comenzó cuando, tras finalizar sus estudios en Princeton, recibió el encargo paterno de reactivar el periódico «Women's Wear Daily» en su filial francesa. Dicho y hecho. Pasó de ser el desconocido representante de un periódico anodino y aburrido, a convertirse en árbitro de la moda mundial.

Ser ignorado o vilipendiado por el «Women's Wear Daily», se convirtió en la mayor afrenta para cualquier creador. Los famosos almuerzos diarios de Fairchild en «La Caravelle», «La Côte Basque» o el «St. Regis», agrupaban a creadores de moda como Óscar de la Renta o Bill Blass en largas tertulias, rodeados de mesas en las que almorzaban los poderosos clanes norteamericanos de los Kennedys o los Rockefeller.

En sus almuerzos, preguntando con su famoso «cuéntame más», Fairchild se fue adentrando en las vísceras del mundo de la moda. Con la sen-

ABC

cillez de un niño y la experiencia de haber tratado directamente con tigres como Coco Chanel, comenzó a escribir con brutal franqueza sobre las marcas, los modistos y las colecciones; su crítica, a veces constructiva y a veces absolutamente destructiva, ayudó a forjar la moda norteamericana y a elevar el estándar de exigencia.

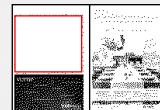
John Burr Fairchild nació en Newark, New Jersey, el 6 de marzo de 1927 y ha muerto el 27 de febrero de 2015 en su casa de Manhattan, tras una larga enfermedad. Hizo de «Women's Wear Daily» el medio que fue el árbitro de la moda mundial. Escribía con brutal franqueza sobre las marcas, los modistos y las colecciones.

Sus intentos por enfrentar a los creadores entre sí y por denigrar a aquellos que no le respetaban, fueron épicos. Bill Blass recordaba cómo intentaba crispas su propia relación con De la Renta. Borró del mapa con críticas personales y profesionales a Kenneth Jay Lane. Ignoró a Geoffrey Beene, Pierre Cardin o Pauline Trigère. Y criticó abiertamente en numerosas ocasiones a Givenchy, Balenciaga, Perry Ellis y Giorgio Armani, entre otros.

Crítico, curioso, incisivo, sardónico y bromista, necesitaba estar al tanto de todo, sentirse en el epicentro de la acción. Y se convirtió en el más respetado crítico de moda, no solo revisando el trabajo de los modistos, sino también el estilismo de las señoras de la alta sociedad. Popularizó expresiones y conceptos como «fashion victim» o «in & out», realizó originales rankings, escribió varios libros y durante décadas, fue el verdadero autor de la famosa columna «Countess Louise J. Esterhazy» para la revista «W».

El mundo de la moda le seguía temiendo, incluso cuando se retiró a su chalet de Gstaad junto a Jill, su esposa, sus libros y su perro. El holding de Fairchild pasó por las manos de Disney y Conde Nast, para finalmente formar parte del grupo Penske Media Corporation desde 2014. Desaparece un referente de la prensa de la moda actual y un curioso personaje que, como el niño del cuento de «El rey desnudo», se atrevió siempre con la verdad.

MARÍA LUISA FUNES

ANTONIO J. MORA
Sevilla

La primera vez que Juan Molina entró en una sala de juegos tenía 16 años. Se lo propuso un compañero de clase. "No tenía ni idea de qué se trataba", confiesa este jiennense. Le acompañó la suerte del principiante. "Gané 300 euros. Vi que era una forma fácil de ganar dinero", señala Molina, quien nunca tuvo problemas para entrar en estos locales. "Les decía que me había olvidado el DNI", explica. Y lo que comenzó siendo un entretenimiento en el recreo se convirtió en su día a día. En los dos últimos años, según la Federación Española de Jugadores de Azar Rehabilitados, el número de menores que acuden con sus padres a estos centros en busca de ayuda contra su ludopatía (ya sea al juego de azar o a los llamados de multijugadores) ha aumentado un 60%, unas 3.000 peticiones.

Profesionales y asociaciones relacionan este repunte con la regularización de las salas de juego online en 2011. Unos meses después, el Gobierno central concedió 53 licencias de apertura. "Tenemos 14 jóvenes, un 80% más que hace un año", dice el presidente de la Asociación Cordobesa de Jugadores en Rehabilitación, Salvador Secilla. "Eran casos aislados. Ahora, una decena de nuestros usuarios comenzó cuando eran menores", añade el presidente de la Asociación para la Prevención y Ayuda al Ludópata de Madrid, Victoriano Dorado. "La edad media de los jugadores ha caído de los 55 a los 37 años. Ahora acuden más jóvenes porque el enganche es más rápido", afirma el presidente de este colectivo en Andalucía, Francisco Abad. La patronal del juego online, Jdigital, asegura que los menores en tratamiento por esta patología son solo un 1%.

Según un informe de la Fundación Codere y la Universidad de Valencia, el precoz acercamiento

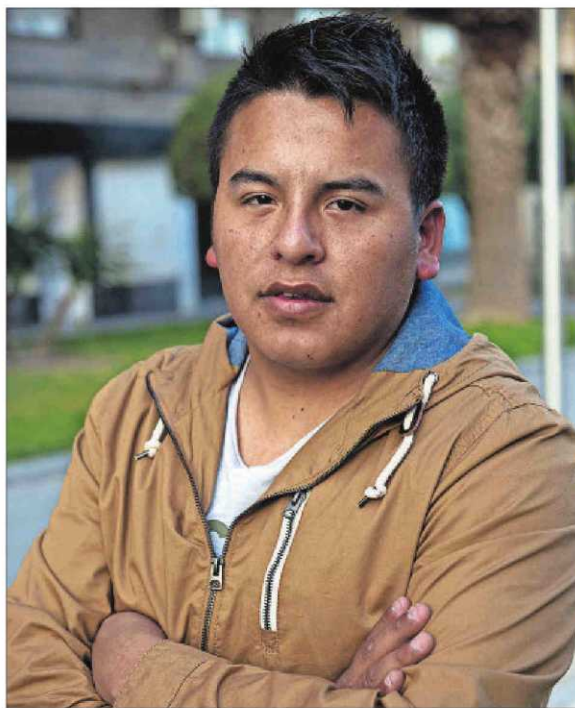
Un juego no recomendado para menores de 18 años

El número de jóvenes que piden ayuda por su ludopatía en Internet crece un 60%

Las cifras

► **Sector.** En 2014, el juego online movió 6.564 millones de euros, casi 1.000 millones más que el año anterior. El sector creció un 17%. Las apuestas deportivas absorbieron el 43% del negocio. En 2014, las empresas de juego online gastaron 73,2 millones en publicidad.

► **Regulación.** Un informe del Consejo Audiovisual de Andalucía señala que el 68% de los anuncios emitidos en radio sobre juegos de azar online es en horario infantil, el 27% en televisión. De los anuncios analizados en siete canales, en el 33% no aparece el mensaje *Juega con responsabilidad*. En el 25%, no se incluye o no es legible que se trata de una práctica para mayores de 18 años. En la radio, el 96% de los anuncios se inserta en el discurso narrativo.

Juan Molina, joven ludópata jiennense en rehabilitación. / J. M. PEDROSA

de los menores a estos juegos está vinculado a su "sobrexposición" a Internet. A ello contribuye, según los expertos, la falta de control para impedir el acceso a estas plataformas y de regulación de su publicidad. En este sentido, el Consejo Audiovisual de Andalucía (CAA) denuncia la emisión de sus anuncios en horario infantil.

Después de analizar cinco pro-

gramas deportivos radiofónicos y siete canales de televisión, el organismo determina que el 68% de los anuncios de juegos de azar online emitidos en radio se hace en horario infantil, el 27% en televisión. "El Gobierno aprobó la regulación del juego online, pero no el de su publicidad. El sector se rige por un código de conducta muy confuso", dice la consejera del

CAA Carmen Fernández. Tampoco existe una norma europea.

Dicho documento únicamente cerca la publicidad de juegos como la ruleta o el póquer online (de 22.00 a 6.00 horas), que en el caso de la radio se limita solo al horario de protección reforzada. "Si la Ley General de la Comunicación Audiovisual establece que los programas de juegos de azar solo se

pueden emitir de una a cinco de la madrugada, lo lógico es que su publicidad también", explica Fernández. "Si un tenista con una trayectoria brillante anuncia un portal de juego ¿qué mensaje llega a los jóvenes?", critica la psicóloga Nuria Moreno. El uso de famosos para estas campañas es una queja del Consejo Audiovisual de Cataluña (CAC). "Es fundamental que se informe sobre los riesgos del juego y evitar que se asocie con éxito social", señala el presidente del CAC, Roger Loppacher.

El director general de Ordenación del Juego, Carlos Hernández, prevé que dicho reglamento esté aprobado antes de que termine la legislatura. "Está prácticamente definido y será una regulación integral", explica Hernández.

Expertos y colectivos critican su publicidad en horario infantil

dez, quien defiende que el código de conducta ha funcionado estos años. Según la Asociación para la Autorregulación de la Comunicación Comercial (Autocontrol), responsable de su cumplimiento, en 2014 solo se retiraron dos de los 506 anuncios analizados.

En cuanto a la falta de control en el juego online, Hernández asegura que "es muy difícil que un menor pueda suplantar la identidad de un mayor". "Si mi hijo co-ge mi DNI y mi número de cuenta y hace algún movimiento bancario, al segundo me llega un mensaje al móvil", explica. "España es reconocida por tener uno de los mejores sistemas de control en la Unión Europea", apunta el portavoz de la patronal, Miguel Ferrer. Estas versiones son rebatidas por los colectivos. "Los controles se saltan muy fácilmente", defiende Secilla.

TELEVISIÓN

TVE destituye a su ‘número dos’

La cadena pública argumenta su “pérdida de confianza” en el trabajo de Ignacio Gómez-Acebo como responsable de Programación y Producción

R. G. GÓMEZ
Madrid

El *número dos* de TVE, Ignacio Gómez-Acebo, quien ocupaba la dirección de Planificación Estratégica de Programación y Producción de la televisión pública desde julio pasado, ha sido destituido de su cargo. Era uno de los pocos directivos de alto rango procedente de la etapa de Luis Fernández —el primer presidente de la corporación RTVE elegido por consenso parlamentario— que seguían en la estructura de mando de la cadena.

El cese, que fue comunicado el pasado lunes al consejo de administración de RTVE, se ha producido a propuesta del director de TVE, José Ramón Díez, y obedece a la “pérdida de confianza” en su trabajo, según un portavoz de la corporación.

Gómez-Acebo (Santander, 1962) tiene una amplia experiencia como productor de televisión, especialmente en la sección de Deportes. Ha desarrollado buena parte de su carrera en TVE, donde fue director de Producción Ejecutiva de Deportes (2008-2009) y director de Deportes (2009-2012). Anteriormente, participó en la producción de nueve Juegos Olímpicos de verano e invierno y varios campeonatos del Mundo y de Europa de fútbol, atletismo, baloncesto, balonmano, natación y fútbol sala.

Fuentes de RTVE enmarcan su destitución en “la batalla” que distintos sectores de la corporación mantienen por hacerse con el control de los contenidos y, especialmente, con las decisiones a la hora de encargar la producción de programas a determinadas productoras.

Ignacio Gómez-Acebo, en una imagen de 2013. / RAFA APARICIO (AS)

Díez accedió al cargo en junio de 2014, cuando al frente de la radiotelevisión pública se encontraba Leopoldo González-Echenique, quien dimitió de ese cargo el pasado septiembre. El director de TVE puso en marcha una nueva estructura directiva con dos grandes departamentos: Contenidos y Antena, al mando de Francisco Díaz Ujados, y Planificación Estratégica

de Programación y Producción, dirigida por Gómez-Acebo.

Fuentes de la corporación señalan que el trasfondo de la salida de este último es el clima de enfrentamiento entre el área de programas y los informativos, dirigidos por José Antonio Álvarez Gundín, quien llegó a Torrespaña de la mano del actual presidente, José Antonio Sánchez.

El objetivo del nuevo equipo es fortalecer los informativos, y sobre todo los telediarios, que han perdido el liderazgo en beneficio de Telecinco. Esta cadena privada domina la edición más importante (la de las nueve de la noche), mientras que La 1 se impone en la sobremesa, pero solo de lunes a viernes, ya que durante el fin de semana

La corporación libra “una batalla” interna por controlar los contenidos

Antena 3 es el canal de cobertura estatal más sintonizado.

Otro foco de rivalidad, según las mismas fuentes, han sido las discrepancias a la hora de encargar programas a productoras privadas. Uno de los contratos más polémicos es el del espacio *España opina*, una tertulia política de Pulso —la filial del grupo Secuoya dedicada a los formatos de carácter informativo— que significaría la vuelta a TVE de Ernesto Sáenz de Buruaga, quien ya presentó un programa similar, titulado *Madrid opina*, en Telemadrid.

Este proyecto se halla todavía en el aire, ya que el consejo de administración de RTVE rechazó el contrato al no alcanzar los votos suficientes: hacían falta al menos cinco y el resultado fue de cuatro votos a favor y dos en contra. La corporación sostuvo que los tres consejeros restantes habían condicionado su decisión a la “información adicional y la aclaración de ciertos puntos”.

CULTURA ■ L'EXPOSICIÓ ES PODRÀ VISITAR FINS AL PRÒXIM DISSABTE 21 DE MARÇ

El fotògraf Pep Escoda retrata el patrimoni del Baix Camp

El Museu de Reus acull una mostra que exhibeix setze espais i diferents objectes patrimonials de dotze municipis de la comarca

REDACCIÓ

A partir d'avui es pot visitar al Museu de Reus l'exposició 'Visions del patrimoni al Baix Camp'. Es tracta d'un recull de fotografies realitzades pel fotògraf tarragoní Pep Escoda. Una dotzena de municipis de la comarca són els protagonistes de la mostra a través d'imatges que retraten setze espais i diferents objectes patrimonials d'aquests indrets. La mostra es podrà visitar fins al pròxim 21 de març a l'espai museístic ubicat al número 59 del raval Santa Anna de la ciutat, de dimarts a dissabte, d'11 a 20 hores. L'entrada és gratuïta.

«És una exposició per gaudir visualment d'unes magnífiques fotografies i també per fer un viatge de descobriment del nostre patrimoni a través dels ulls del fotògraf i de la informació proporcionada pels gestors», segons assegura l'organització. En aquest sentit les fotografies són una finestra oberta al patrimoni del següents municipis: Arbolí, Cambrils, Capafonts, Duesaigües,

Imatge de l'exposició que es podrà visitar fins al pròxim 21 de març al Museu de Reus. FOTO: ALBA MARINÉ

Montbrió, Mont-roig, Prades, Pratdip, Reus, Riudecanyes, Riudoms, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

Pel que fa a Reus, hi ha cinc objectes i una fotografia del Museu de la ciutat. Es tracta de la pissarra gravada, d'aproximadament deu mil anys d'antiguitat, amb la figura d'una cervoleta, procedent de l'abric prehistòric de Sant Gregori (Falset); l'oli *Nen de Portici*, una de les darreres obres del pintor Marià Fortuny; una gàrgola de pedra, procedent de la seu de l'Ajuntament de Reus, amb l'ali-

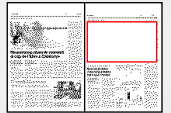
ga austriacista portant l'escut de la ciutat de Reus, de la segona dècada del segle XVIII; la geganta coneguda com La Vitxeta, i un retrat pòstum de Gaudí en bronze, de l'escultor Joan Matamala, fet a partir de la màscara mortuòria de l'arquitecte.

El muntatge expositiu és una producció dels serveis territorials del Departament de Cultura, que durant l'any 2014 va organitzar el cicle d'exposicions itinerants '6 x 4'. Aquest cicle va recollir, durant quatre mesos i a cadascuna de les sis comarques de

la demarcació, una selecció fotogràfica del seu patrimoni.

Fotoperiodistes

Aquesta exposició fotogràfica coincideix amb el muntatge 'Anys de Transició. Una mirada de quatre fotoperiodistes', que també aplega fotografies, en aquest cas de Miquel Anglarill, Agustí Carbonell, Guillermina Puig i Salvador Sansuán, els quals han cedit un important fons d'imatges realitzades durant la seva etapa com a professionals a diferents publicacions barcelonines.

MÀXIM GUARDÓ OFICIAL A CATALUNYA

La Generalitat dóna la Medalla d'Or a Espinàs, Català i Rodés

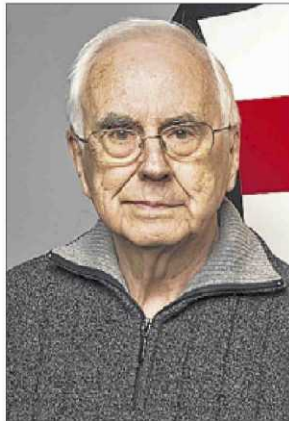
► El Govern premia la tasca de l'escriptor i la defensora de la memòria històrica

► L'hepatòleg és l'actual coordinador del pla estatal contra l'hepatitis C

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El Govern va acordar ahir atorgar la seva màxima distinció, la Medalla d'Or de la Generalitat, a la militant antifeixista i defensora de la memòria històrica Neus Català, a l'escriptor i columnista Josep Maria Espinàs i al metge hepatòleg Joan Rodés. Els guardons s'entregaran dilluns que ve en un acte al Palau de la Generalitat que presidirà Artur Mas.

El conseller de Presidència i portaveu del Govern, Francesc Homs, va destacar que els guardons reconeixen «serveis rellevants, desta-

JOSEP MARIA ESPINÀS
Escriptor, periodista, músic i columnista d'EL PERIÓDICO.

NEUS CATALÀ
Supervivent del camp de concentració de Ravensbrück.

JOAN RODÉS
Metge hepatòleg, va crear la primera unitat de fetge al Clínic.

cats, eminents o extraordinaris a Catalunya en els àmbits polític, social, econòmic, cultural o científic». El premi, que es va crear el 1978, només té caràcter honorífic. L'any passat va ser concedit al músic Jordi Savall, i en anys anteriors va recaure

en Joan Miró, Pau Casals (pòstum), Salvador Espriu, Salvador Dalí, Joan Oró, Miquel Batllori, les abadies de Montserrat i Poblet, els Bombers de la Generalitat, Montserrat Caballé, La Caixa i l'Institut d'Estudis Catalans, entre altres. També l'han rebut

polítics com Jordi Pujol i Pasqual Maragall.

El premi a Neus Català (els Guiamets, 1915), qualificat per Homs d'un «acte de justícia col·lectiu», vol premiar «la justícia social, les llibertats democràtiques, la

memòria dels deportats als camps d'extermini nazi i la defensa dels drets humans».

Neus Català és l'única supervivent catalana viva del camp de concentració nazi de Ravensbrück. Durant tota la seva vida ha defensat els drets de les dones i els militants antifeixistes, com va destacar també la Medalla d'Or que li va concedir l'Ajuntament de Barcelona el juny passat. Va ser elegida Català de l'Any, distinció que entrega EL PERIÓDICO, el 2006.

A Josep Maria Espinàs (Barcelona, 1927), columnista d'aquest diari, el Govern li reconeix la trajectòria en «la literatura, el periodisme i la música, convertint-se en un dels referents de les lletres catalanes i una personalitat que, des de l'època del franquisme, ha intervingut en l'expansió de la cultura catalana».

Espinàs és Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i premi Sant Jordi de novel·la, i autor de nombroses novel·les i llibres de viatges. Va ser cofundador dels Setze Jutges i de l'editorial La Campana.

El doctor Joan Rodés (Barcelona, 1938) ha sigut premiat, segons el Govern, «pels seus més de 40 anys de trajectòria professional i les seves aportacions en la investigació de les malalties del fetge».

Rodés va ser el creador, el 1968, de la Unitat d'Hepatologia de l'Hospital Clínic de Barcelona, centre del qual va ser director, ha dirigit l'Associació Internacional d'Hepatologia i actualment és el coordinador del Pla Estratègic contra l'hepatitis C del Ministeri de Sanitat. ■

MEDIOS REMODELACIÓN EN LA PÚBLICA

TVE 'REPROGRAMA' SU DIRECCIÓN

Ignacio Gómez-Acebo, responsable de producción y programación, deja su puesto tras ser destituido por el presidente de la corporación pública

E. FERNÁNDEZ MADRID

Cambio súbito en el mando a distancia de la televisión pública. Ignacio Gómez-Acebo, hasta la fecha director de Planificación estratégica de programación y producción de TVE, deja su puesto, tal y como confirmaron ayer a EL MUNDO fuentes oficiales de la cadena.

La decisión supone un nuevo golpe de autoridad del presidente de la corporación, José Antonio Sánchez. Según ha podido saber este diario, Gómez-Acebo ha protagonizado distintos encontronazos en los últimos

meses con la presidencia, la dirección de Informativos de José Antonio Álvarez Gundín, así como con la dirección general corporativa, en manos de Enrique Alejo. Finalmente, Gómez-Acebo ha perdido ese pulso. La medida fue comunicada el lunes a los miembros del Consejo de Administración de RTVE.

Profesional de larga trayectoria en la pública, Gómez-Acebo había sido recuperado por José Ramón Díez, director de TVE, al configurar el pasado año su equipo. Sin embargo, Gómez-Acebo también había ostentado un cargo de responsabilidad en la etapa de Luis Fernández en la presidencia, y Sánchez ha demostrado desde que accedió al puesto que no

Ignacio Gómez-Acebo (izqda.), con José Ramón Díez, director de TVE. RTVE

le tiembla la mano por destituir directivos de esa era. Fuentes oficiales, no obstante, recuerdan que el cese no se ha llevado a cabo a propuesta

del presidente, sino de la dirección de TVE. Formalmente, así debe ser. Tras apuntalar la organización de Informativos, rematada con la contratación en TVE de 11 periodistas, los reajustes en la pública se trasladan al área de programación.

Gómez-Acebo (Santander, 1962), que podría considerarse el número dos de la televisión, es productor y ha desarrollado prácticamente toda su carrera en la pública, en la que empezó a colaborar en 1981. En sus primeros años en TVE estuvo en Programas, para pasar a formar parte de Deportes en 1993. Se especializó en la organización de campeonatos deportivos, hasta el punto de producir nueve JJOO de Verano e Invierno. Ejerció de director de Producción Ejecutiva de Deportes (2008-2009) y de director de Deportes (2009-2012). En 2013, asumió la función de director de Comunicación de Madrid 2020. El año pasado, José Ramón Díez confió en él para liderar la programación de TVE.

del presidente, sino de la dirección de TVE. Formalmente, así debe ser. Tras apuntalar la organización de Informativos, rematada con la contratación en TVE de 11 periodistas, los reajustes en la pública se trasladan al área de programación.

Gómez-Acebo (Santander, 1962), que podría considerarse el número dos de la televisión, es productor y ha desarrollado prácticamente toda su carrera en la pública, en la que empezó a colaborar en 1981. En sus primeros años en TVE estuvo en Programas, para pasar a formar parte de Deportes en 1993. Se especializó en la organización de campeonatos deportivos, hasta el punto de producir nueve JJOO de Verano e Invierno. Ejerció de director de Producción Ejecutiva de Deportes (2008-2009) y de director de Deportes (2009-2012). En 2013, asumió la función de director de Comunicación de Madrid 2020. El año pasado, José Ramón Díez confió en él para liderar la programación de TVE.

156 millones de chinos ven en un vídeo una verdad que incomoda a Pekín

Un documental sobre el medioambiente triunfa en solo tres días en Internet

MACARENA VIDAL LIY
Pekín

En las primeras 48 horas lo vieron 100 millones de personas. En 72 horas, ya habían accedido a él 156 millones solo en una de las páginas más populares de intercambio de vídeos en China, Tencent QQ. El documental *Bajo la cúpula*, de la periodista de televisión china Chai Jing, que ha causado sensación en su país con su fuerte carga emocional, ha reabierto el debate sobre la grave contaminación medioambiental y, sobre todo, en torno a lo que se puede hacer para combatirla de veras.

El documental, de 104 minutos, se ha convertido en el tema más buscado en las redes sociales chinas. En Weibo, el equivalente al Twitter chino, ha generado más de 280 millones de comentarios sobre las denuncias del vídeo, divulgado por Internet y que su autora, famosa en su país por sus reportajes de investigación en la televisión estatal CCTV, costeó de su bolsillo.

Chai grabó el documental después de que a su hija recién nacida los médicos le detectaran un tumor benigno que ella atribuye a una exposición prolongada a la contaminación. Decidió dejar su trabajo en CCTV y dedicarse a investigar las causas

documental parece haber contado, al menos inicialmente, con el apoyo de las autoridades chinas. El documental se estrenó en la página del *Diario del Pueblo*. Incluso el nuevo ministro de Protección Medioambiental, Chen Jining, le agradeció públicamente

su "admirable trabajo de concienciación pública sobre temas ecológicos".

Aunque, quizá debido al temor de los censores por que el debate haya ido demasiado lejos —uno de los comentarios más compartidos en Weibo repite

una frase de Chai, "la historia se crea cuando cientos de miles de personas corrientes dicen 'no estoy satisfecho, no quiero esperar, quiero levantarme y hacer algo'"— esos medios oficiales reducían ayer notablemente la cobertura sobre el documental.

Claves de la cinta

► La cinta recuerda por formato y nivel de debate suscitado a la cinta sobre el **calentamiento global** que difundió el político estadounidense **Al Gore**.

► El documental, que la periodista Chai Jing pagó de su bolsillo, ha generado **280 millones de comentarios** en las redes.

► La película tuvo el respaldo inicial de los **medios oficiales** y una alabanza pública del nuevo ministro de Medio Ambiente.

La autora decidió hacer la película cuando su bebé tuvo un tumor

de la polución. La cinta recuerda por formato —similar a una presentación de PowerPoint— y nivel de debate generado a *Una verdad incómoda* (2006), el documental sobre el calentamiento global difundido por el vicepresidente de EE UU Al Gore.

"Nunca había tenido miedo de la contaminación y nunca usé mascarillas. Pero cuando tienes esta pequeña vida en tus manos, su respiración, alimentación y bebida son responsabilidad tuya. Es cuando empiezas a tener miedo", declara en el vídeo la periodista, que invita al público a no permanecer pasivo ante el problema.

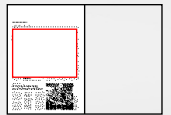
El documental culpa de la contaminación a circunstancias como el gran consumo de carbón, la principal fuente de energía en China. Pero va más allá. Denuncia también la resistencia de las grandes petroleras estatales, que amenazan con cortar el suministro si se les fuerza a mejorar la calidad de la gasolina. O la falta de poder de los funcionarios encargados de hacer cumplir las leyes de protección medioambiental.

Pese a denuncias como ésta, muy polémicas en su país, el do-

Márketing

Los líderes
de la **publicidad**
en los medios
catalanes **P8**

MÁRKETING, COMUNICACIÓN Y PUBLICIDAD

EN 2014, LA TELEVISIÓN FUE EL MEDIO CONVENCIONAL EN EL QUE MÁS INVIRTIERON LOS ANUNCIANTES, SEGUIDO POR EXTERIORES, RADIO Y DIARIOS. EN TOTAL, CATALUNYA RECIBIÓ MÁS DE 282 MILLONES EN INVERSIÓN PUBLICITARIA DE ANUNCIANTES DE TODA ESPAÑA.

Reckitt Benckiser y Don Piso lideran la publicidad en televisión y diarios

A. Pijuán Barcelona

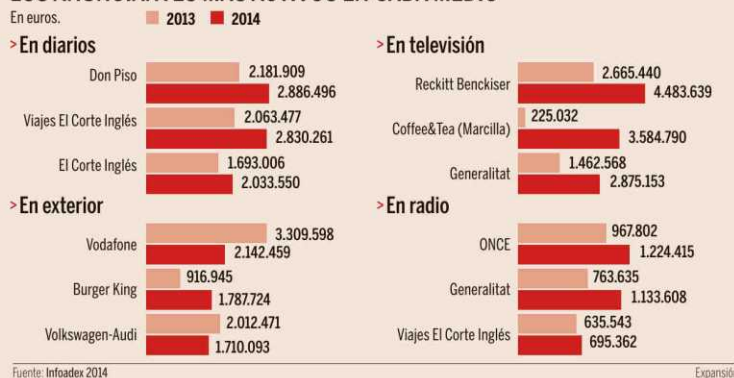
“Empiezan a asomar los brotes verdes.” Así lo señalan los responsables del informe InfoAdex 2014, que recoge los datos sobre inversión publicitaria, tanto en España como en Catalunya. Por primera vez en seis años, la tendencia de las inversiones en España se vuelve alcista y apunta a un crecimiento del 5,9%.

Catalunya no es ajena a esta tendencia positiva. En 2014, los medios convencionales catalanes –televisión, diarios, radios, cine, dominicales y exterior– recibieron un total de 282,4 millones de euros de anunciantes de toda España, lo que supone un aumento del 16% sobre 2013.

El más cotizado

Los anuncios estrella en la televisión el pasado ejercicio correspondieron a alimentos, ocio y publicidad institucional. Los tres empresas o entidades que más invirtieron en el medio audiovisual fueron Reckitt Benckiser –con productos como Calgon o Vanish–, Coffee & Tea –compañía propietaria de marcas Marcilla, Arome, Hornimans y Natreen, entre otras– y la

LOS ANUNCIANTES MÁS ACTIVOS EN CADA MEDIO

Marcilla protagonizó el primer anuncio de TV3 en 2014.

propia Generalitat. El Govern centró sus inversiones en televisión y radio, al ser los medios con más penetración en el total de la población catalana mayores de 14 años.

Coffee & Tea multiplicó por quince su inversión en la comunicación de sus productos, hasta los casi 3,6 millones de euros. Según Xavier Mitjaviola, director general de la compañía, este incremento se llevó a cabo porque “la televisión nos permitía obtener una cobertura masiva de nuestro público objetivo con un me-

nor coste por impacto”. También tuvieron en cuenta que TV3 “es la cadena regional con mayor cuota de pantalla dentro de su área de influencia”, apuntó. De hecho, el 75% de la inversión del conjunto de anunciantes en cadenas catalanas se destinó a la promoción en TV3, mientras que el resto se repartió entre 8TV, de Grupo Godó, y BTV, del Ayuntamiento de Barcelona.

Confianza

Las principales empresas que apostaron por los anuncios en prensa diaria fueron Don Piso, El Corte Inglés y Viajes El Corte Inglés. En estos casos, los crecimientos se situaron en torno al 30%, lo que supone una muestra de confianza tras varios años en los que la caída de la publicidad ha alcanzado el 50%, mientras las inversiones se desvían hacia medios digitales.

En la radio, el principal anunciante fue la Once, gracias a los espacios fijos que contrata la organización para dar a conocer los números premiados en sus sorteos. Viajes El Corte Inglés también se situó entre los principales anunciantes de las emi-

Los ‘brotes verdes’ de la inversión publicitaria

El repentino crecimiento de las inversiones en publicidad viene dado gracias a la reconversión del sector publicitario, al auge tecnológico y a la percepción de que la situación económica está mejorando. “El negocio de la publicidad es un sector muy conservador, en el sentido en que es muy sensible a los cambios socioeconómicos” explica Jordi Botey, doctor en Publicidad y Relaciones Públicas de la Universitat Ramon Llull. “Las empresas vuelven a tener interés en invertir en publicidad porque vuelven a percibirlo como un ingreso, y no como un gasto, como lo hacían cuando pensaban en el corto plazo”. Todos los datos apuntan al crecimiento de la inversión en los próximos años.

soras catalanas el pasado año.

En cuanto a la publicidad exterior, Vodafone se mantuvo como el líder en Catalunya, a pesar de que la inversión se redujo en una tercera parte. Precisamente en estos días se pueden ver en la capital catalana numerosas lonas de compañías de telefonía en edificios en obras, coincidiendo con la celebración del Mobile World Congress (MWC). Burger King y Volkswagen-Audi destinaron cerca de dos millones de euros a anunciarse en soportes exteriores.

'Movistar TV' ofrecerá sus contenidos en 'Windows Phone' desde el verano

Confirma una alianza con Microsoft para facilitar el acceso a los contenidos en el móvil

A. L. BARCELONA.

Telefónica anunció ayer nuevo impulso para su negocio de televisión de pago, con el objetivo de facilitar a los usuarios el acceso a los contenidos desde todo tipo de plataformas y dispositivos móviles. En concreto, el operador ha presentado en el Mobile World Congress (MWC) una nueva forma de disfrutar de los contenidos de Movistar TV, en directo y bajo deman-

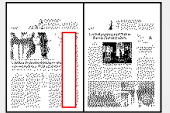
da, desde los dispositivos Windows Phone y con un sistema de búsqueda compatible con el reconocimiento de voz en castellano.

Permite realizar las búsquedas de canales gracias al reconocimiento de voz de 'Cortana'

El usuario de Movistar TV solo tiene que acceder a la aplicación de Movistar TV Go desde su móvil Windows Phone y localizar los contenidos de su interés, ya sea te-

cleando en la barra de búsquedas o por comandos de voz (con el asistente de voz Cortana). La herramienta estará disponible para el público español a partir del próximo junio, con la intención de extender la iniciativa en Latinoamérica desde el próximo septiembre. Esta primera aplicación será compatible con la versión 8.1 de Windows Phone, si bien las compañías ya trabajan en el desarrollo de la versión para *Windows 10*, cuyo lanzamiento se espera para la segunda mitad del año.

Los directivos de Telefónica destacaron ayer que será la primera vez que Cortana esté integrado en un servicio comercial en todo el mundo en habla castellana.

El Suprem multa Telemadrid per vincular dos veïns de Salt a la jihad

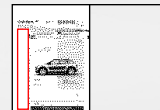
A.C.R.
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha condemnat Telemadrid a indemnitzar amb 10.000 euros l'imam de Salt (Gironès), Rachid Menda, i amb 10.000 més el president de l'associació musulmana Al Hilal de la mateixa localitat, Mohamed Attaouil, per haver-los vinculat al terrorisme islamista en el reportatge *Los 12 imanes de la yihad*, emès al programa *Objetivo* el 7 d'octubre del 2010. Segons el Suprem, el treball vulnerava el seu dret a l'honor perquè els atribuïa "fets falsos com ara participar en la jihad i ser, per tant, terroristes islamistes, perillous i radicals, i per donar suport a Al-Qaida, adoctrinar els seus fidels i convertir-los en potencials terroristes". Amb aquesta sentència, el Suprem desestima el recurs de cassació interposat per la cadena de televisió contra les decisions del jutjat de primera instància número 1 de Girona i de l'Audiència Provincial, que ja havien donat la raó als demandants.

El reportatge afirmava que Attaouil era imam –una condició que no té– i que professava el salafisme, "el corrent més violent de l'integrisme islamista", i relacionava Menda amb atemptats terroristes. "La indiscutible intensitat i preponderància de la llibertat d'informació cedeix davant l'absència de veracitat contrastada de la notícia i la gravetat de les informacions que es difonen", diu el Suprem, i afegeix que "al programa se citen fonts oficials com la fiscalia o la policia", però sense que aquestes fonts "identifiquin concretament que aquestes persones pertanyin a cèl·lules terroristes, captin o adoctrinin activistes terroristes".

Mohamed Attaouil haurà de ser indemnitzat per Telemadrid. ACN

Santi
Coll

Tribuna

direccio@emporda.info

CASUALITATS QUE FAN HISTÒRIA

La vida és un teixit de casualitats. Aquesta setmana, de dijous a dijous, en viurem una de ben interessant. La guerra, el periodisme de carrer, la història relatada des del lloc dels fets i una troballa inesperada són l'argument d'unes circumstàncies singulars i ben reals. Mireu, si no: dijous passat, Joan Manuel Soldevilla i Josep Maria Dacosta van ser guardonats, a Girona, amb el premi Carles Rahola de periodisme per la celebrada sèrie *The ascret Life of Figueres*. Ja sabeu, el relat mensual que, durant 24 capítols, ens ha permès descobrir coses amagades de la capital empordanesa des de les pàgines del SETMANARI DE L'ALT EMPORDÀ. Un d'aquests capítols el vam viure en primera persona mentre els nostres atrevits reporters acompanyaven l'historiador David García Algilaga a la redescoberta del refugi dels bombardejos de la guerra situat entre els carrers Sant Pau i Col·legi de Figueres. Fruit del treball investigador, aquest dijous, al Cercle Sport, García Algilaga presenta el llibre *Ales negres i xampinyons*, dedicat precisament als bombardejos i refugis del 1936-1939.

Els tres protagonistes d'aquesta tribuna són actius col·laboradors d'aquesta casa. El premi Rahola, com molts ja sabeu, porta el nom d'un recordat periodista que va ser víctima d'aquella guerra que encara guarda molts secrets per descobrir.

La casualitat arriba quan durant la visita a aquell refugi del carrer Sant Pau, fa uns mesos enrere, en *Daco*, mentre trastejava per la superfície, va trobar una peça inesperada que permet lligar tota la història que es presenta a l'auditori Narcís Monturiol. Una peça no gaire gran, però que està carregada de simbolisme. Fins aquí puc escriure avui per no trencar el misteri abans d'hora. Hi ha casualitats que maten i aquesta troballa n'és una. Dijous quedarà revelada. En sereu informats, no patiu.

Telemadrid indemnitzarà a dos líders musulmans

Tura Soler

SALT

El Tribunal Suprem confirma que Telemadrid ha d'indemnitzar amb 10.000 euros cadascun l'imam de Salt, Rachid Menda, i el líder de la comunitat musulmana de la població, Mohamed Attaouil, per atemptar contra el seu dret a l'honor a través del reportatge *Los doce imanes de la yihad*, que la televisió madrilenya va emetre el 7 d'octubre de l'any 2010, després dels greus aldarulls al carrer, on es presentava els dos homes com a radicals, extremistes i antioccidentals.

La sentència que desestima el recurs que va presentar Telemadrid contra la sentència de l'Audiència de Girona considera que en aquest cas no es pot posar per davant el dret a la informació, tal com al·legava el mitjà de comunicació, perquè el reportatge no tenia la requerida qualitat de veracitat. Per començar, remarca el TS, s'atribueix a Attaouil la condició d'imam, i en realitat ell no ho és. Al reportatge es qualificava Al a Hilal com un dels imams més extremistes i perillosos del país. ■

Destituït Ignacio Gómez Acebo, el número dos de TVE

Ignacio Gómez Acebo ha estat destituït inesperadament del seu càrrec com a director de planificació estratègica de programació i producció de TVE. Fonts de l'ens van confirmar que la sortida s'ha produït per la "pèrdua de confiança" de la direcció en la seva gestió. Qui era número dos de TVE des del juliol de l'any passat ja no entra, doncs, en els plans de l'actual president de la corporació, José Antonio Sánchez. El cessament es produeix un mes després de la polèmica decisió de contractar 11 periodistes externs per reforçar la redacció d'informatius. Gómez Acebo, un dels històrics de la televisió pública, on havia estat també director d'Esports, era un dels homes de confiança de l'expresident Leopoldo González Echenique. / Redacció

LES CORTS

Exposició de fotos urbanes a Can Deu

El Centre Cívic Can Deu (Concòrdia, 13) acull durant gairebé tot aquest mes una exposició fotogràfica comissionada per Samuel Aranda, fotògraf del *New York Times* i guanyador del World Press Photo 2012. La mostra recull part de les imatges de la ciutat captades en una sortida de fotògrafs coordinada pel centre cívic.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/03/15	L'alcalde d'Igualada admet que la ciutat no té POUM, però diu que ha salvat el Rec / Regio7	30	2
04/03/15	Junyent afirma que si és reelegit alcalde renunciarà a la gestió de l'àrea d'Esports / Regio7	32	1
04/03/15	Castells branda el sanejament econòmic com a la gran fita del mandat / Anoiadiari.cat	33	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

L'alcalde d'Igualada admet que la ciutat no té POUM, però diu que ha salvat el Rec

Miércoles, 4 de marzo de 2015

ENRIC BADIA | MANRESA Marc Castells se sent cofoi d'haver aturat el pla urbanístic d'Igualada que l'anterior govern socialista havia deixat a un pas de la seva aprovació. No pel simple fet de no executar-lo, sinó perquè d'aquesta manera "hem salvat el Rec", el vell barri de la indústria adobera d'Igualada. Castells va fer aquestes afirmacions en el decurs del balanç de gestió dels seus quatre anys de govern al davant de l'Ajuntament, que va oferir dilluns al vespre, al Museu de la Pell de la capital de l'Anoia, convidat pel grup anoïenc de la Demarcació del Col·legi de Periodistes de la Catalunya Central. Després d'una exposició de la seva obra de govern, els periodistes van interpel·lar l'alcalde, i algunes de les preguntes es van centrar en el Rec, el POUM i les seves respostes als industrials blanquers. Castells es va mostrar molt crític amb la proposta de POUM que hi havia sobre la taula quan va arribar a l'Ajuntament. "Em venia la gent del barri, els propietaris, plorant al meu despatx pel que plantejava la proposta anterior", va explicar. I va afegir que la ferida oberta a la ciutat amb el POUM "era molt gran". Va assegurar, també, que aquella proposta "eliminava el barri del Rec" i que no plantejava solucions per als industrials blanquers. Ans al contrari: "se'ls donava una coça al cul", va afirmar. Aquell POUM no es va aprovar i Igualada ha de continuar funcionant amb una vella i desfasada planificació, però Castells va explicar que des de l'inici "sabíem que si aturàvem el procés, no en podíem iniciar un de nou fins després de tres anys". Aquesta serà, per tant, una feina per al proper govern, per al proper mandat. Després de recordar que aturant el POUM es van llençar 400.000 euros a la paperera, un fet del qual responsabilitza l'anterior govern que capitanejava el socialista Jordi Aymamí, Castells va exposar la seva estratègia per al barri. Treure'n la indústria adobera cap a un futur polígon mancomunat entre Igualada, Òdena i Jorba, específic per a aquest sector, en una operació "que sigui una garantia" per als empresaris del sector de la pell. Marc Castells confia cegament en la potencialitat d'aquest sector, i en la implicació de l'empresari i la universitat per fer-lo més gran, per atorgar especificitat a la població d'Igualada, aquesta capitalitat de la pell del sud d'Europa que reclama tot sovint. És clar que la implantació industrial a Igualada no ha anat com ell mateix va prometre fa quatre anys, quan era candidat. D'aquelles empreses que va dir que s'instal·larien a la ciutat, no n'ha arribat cap, un fet que va atribuir a la manca de sòl disponible, a la crisi econòmica i a les peticions a voltes exagerades que fan algunes empreses per implantar-se en determinades zones (va assegurar que va haver de dir que no a una empresa que volia introduir el treball per sota del salari mínim, encara que creava 300 llocs de treball. "Això no és Bangla Desh", va dir). Abans de parlar de la indústria Castells va elaborar el seu discurs centrant-lo bàsicament en assumptes relacionats amb la hisenda municipal, la promoció econòmica i les polítiques socials. "Aquests quatre anys han estat marcats per la situació econòmico-financera de l'Ajuntament. Quan vàrem entrar al govern tots els indicadors estaven malament, l'escenari era dantesco,

Audiencia: 19.253

Ranking: 5

VPE: 104

Página: 2

Tipología: online

però afortunadament tot està millorant. Hem hagut de fer una feina d'endreçar", va dir l'alcalde. L'acte va estar moderat per la periodista igualadina Violeta Gumà, i l'alcalde va ser interpellat per periodistes d'Anoiadiari.cat, Agència Catalana de Notícies-Anoia, Infoanoia.cat, L'Enllaç dels Anoiencs, La Veu de l'Anoia, Regió7, Canal Taronja-Anoia i Ràdio Igualada. A l'acte hi va assistir el president de la Demarcació del Col·legi de Periodistes de la Catalunya Central, Gonçal Mazcuñán. [Compartir a Twitter](#) [Compartir a](#)

Junyent afirma que si és reelegit alcalde renunciarà a la gestió de l'àrea d'Esports

Miércoles, 4 de marzo de 2015

REDACCIÓMANRESA L'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, també és el responsable de la gestió de l'àrea esportiva de l'Ajuntament. En el cas que sigui reelegit a les eleccions municipals del pròxim 24 de maig, renunciarà a aquesta àrea. L'anunci el va fer durant el balanç de la ciutat en un acte organitzat per la Demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes. Segons va dir Junyent, la intenció "és no repetir com a regidor d'Esports" perquè s'hauria d'evitar que els membres del govern portessin més d'una regidoria. Va afirmar, així mateix, que el fet d'assumir l'alcaldia i Esports no ha fet que aquesta àrea hagi perdut pes. En aquesta línia va afirmar que s'havia trobat finançament per acabar i posar en marxa l'Ateneu de les Bases de Manresa, i va opinar que una de les millors inversions que s'han fet els últims anys a la ciutat és el pavelló del complex del Vell Congost. Va avançar, igualment, que en el futur es pensa posar gespa artificial en dos camps de futbol de la ciutat. No seran a l'esmentada a zona del Congost, sinó en barris de Manresa on les entitats esportives tinguin més activitat. [Compartir a Twitter](#) [Compartir a](#)

Castells branda el sanejament econòmic com a la gran fita del mandat

Miércoles, 4 de marzo de 2015

Amb un to entusiasta amanit amb dosis de realisme, el batlle igualadí Marc Castells va fer balanç de la seva gestió davant els mitjans aquest dilluns al vespre al Museu de la Pell. En l'acte "L'alcalde passa comptes", organitzat per la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes, el convergent va ser interrogat per diversos representats de la professió sobre aspectes de la seva gestió des de 2011. L'acte, conduït per la periodista Violeta Gumà, va començar amb el batlle fent un repàs de les accions del seu govern, que ha compartit la federació amb Esquerra. El "sanejament econòmic" i el control de les despeses municipals pel seu govern va ser el primer tema del seu balanç. Un balanç que, com part també de les preguntes dels periodistes, va centrar-se sobretot en la parcel·la econòmica. Desenes de persones s'asseien a l'auditori del Museu de la Pell, amb la significativa absència de representants de l'oposició, que havien estat convidats. Davant d'alguns integrants del seu equip de govern, Castells va encetar la seva intervenció personal exposant l'actuació de l'Ajuntament en matèria econòmica. Va tornar a insistir que "la situació que teníem el 2011 era dantesca. Cap banc ens volia fer confiança i constàvem com un dels 50 ajuntaments més endeutats de Catalunya", afegint que "pagàvem a 240 dies. Ara la mitjana és de 60". Castells va presumir d'haver "sanejat l'Ajuntament. I hem equilibrat els números del Consorci Sociosanitari", que el 2011 tenia "un deute econòmic de 14 milions". Va etzibar diverses vegades retrets implícits al PSC: "la factura del World Trade Center, quelcom que mai es farà, és de 3 milions d'euros i ens en queden 1,4 per pagar" o "el POUM que vam parar des de l'oposició matava el Barri del Rec". En matèria econòmica es va defensar en ser qüestionat per les xifres d'atur quasi idèntiques del juny de 2011 -quan CiU i ERC van assumir- amb les d'avui: "ara ja no caiem. Vam arribar a 4.000 aturats. Hem tornat a créixer i hem posat les bases amb el nou polígon Igualada-Jorba-Òdena perquè puguin venir empreses". Sobre el Rec, sense encara un POUM o un pla especial que li doni un 'status' de protecció, l'alcalde ressaltava que "el trasllat dels adobers a aquest nou espai ens permetrà donar ara un tracte adequat" al barri. Si es podrien evitar casos com l'adoberia de Cal Badia (Minguet del Pèrrica), derruïda el desembre del 2011, va replicar que haver paralytitzat l'enderrocament "em podria haver suposat ser acusat de prevaricació. Allò era d'un propietari privat". Al Rec "hem estimulat la iniciativa privada i pública". "No podia fer ara el POUM" El pla urbanístic era un dels temes que s'esperava sobre la taula. Castells va argumentar que fer-lo aquest 2015 seria "electoralista". També que una acció d'aquest tipus abans, amb les "ferides" del pla tombat el 2010 tan recents no era recomanable. En un altre dard als socialistes va acusar-los de "gastar 400.000 euros en un pla que no es va fer" i que aquell projecte "espantava la gent. Jo em vaig trobar persones plorant per la càrrega que suposava per ells". La preocupació pels locals buits era un altre dels temes vinculats a l'apartat econòmic. Castells va lligar l'adquisició i l'obertura d'establiments als punts on el consistori ha fet millores en obres i adequacions, com la Plaça del Pilar. "Es va actuar tard, en la crisi

econòmica" va subratllar. La precària situació de les finances públiques és un handicap, segons l'alcalde, per projectes com el soterrament del tren i aconseguir una millora en la línia ferroviària fins a Barcelona. El soterrament es presentarà "en breu", amb unes dimensions més reduïdes, mentre que la millora en la línia és impensable a mig termini, va admetre. La Generalitat "no pot pagar uns 2 ó 3.000 milions d'euros per un tren que només arriba a Igualada". En canvi, es va felicitar de la pressió que s'ha fet perquè el Ministerio asfalti l'A-2, la carretera maleïda, ara mateix. L'alcalde va mostrar un to neutre en la polèmica de l'Espai pels Somnis. Preguntat sobre el tema va lamentar "algunes actituds del bisbat", que podrien ser més conciliadores. Castells va assenyalar que la resposta d'alguns col·lectius "no pot ser pintar les façanes", cosa que "acaben pagant" els contribuents igualadins. I ja en l'àmbit personal, va confessar que les obligacions com a alcalde no li permeten veure tan com voldria la família. Una família que no pensa augmentar.